

[Helge von Rosen.]

har vænnet os til, kunne betragtes som en slags inflationspræmiebetaling. Set fra låntagerens, f. eks. parcelhusejerens, synspunkt vil halvdelen af hans årlige rentebyrde på den måde i realiteten være et afdrag. Efter vort skattesystem, som jo svarer til andre landes på dette punkt, kan dette afdrag trækkes fra som udgift bortset fra kurstabet. Dette forhold kombineret med de lave, restriktionsprægede lejeværdier og de lave, kun hvert fjerde år under hensyn til prisstigningen regulerede ejendomsværdier er det, der fører til det stødende parcelhusunderskud.

Så vidt jeg kan se, er det i hvert fald i princippet især fradragsretten for den afdragsprægede del af renten, som fører til skævhederne mellem ejere og lejere. Denne skævhed rettes noget op ved, at en del af renten — den del af renten, som kurstabet repræsenterer — ikke kan fradrages efter vor lovgivning, og når dette og boligsikringen tages i betragtning, er der vel ikke meget tilbage af skævheden mellem parcelhusejere og lejere i den gamle boligmasse. Jeg tror, det er skævheden mellem på den ene side parcelhusejere og lejere i den gamle boligmasse og på den anden side lejerne i den nye boligmasse, der, selv om der er boligsikring, er sagens kerne. Medens parcelhusejerne kan nyde godt af den afdragsprægede del af renteudgiften gennem værdistigning af parcelhuset i takt med prisudviklingen og jævnføringen med den gamle boligmasses leje, må lejerne i den nye boligmasse jo betale en mere eller mindre omkostningsbestemt leje, som indeholder dækning også for den opsparingsprægede del af renten, uden at de nogen sinde kommer til at nyde godt af opsparingen, og hvor deres bidrag dertil oven i købet vejer tungest i den første årrække af en længere lejeperiode.

Forslaget om sondring mellem gæld stiftet til erhvervsformål og gæld stiftet til andre formål anser jeg for helt upraktikabelt. Desuden fører forslaget, uden at hr. Ømann vel tilsigter det, for mig at se til en formuepræmiering, en formueskat med omvendt fortegn. De, der har pengepungen i orden, finansierer et løbende menforbrug ud over indtægten, som jo ofte for en forretningsmand kan være nul, samt deres køb af

varige forbrugsgoder ved salg af f. eks. deres obligationsbeholdning eller et andet aktiv, og de får derved en skattebesparelse, medens de uformuende og de, der har deres formue bundet f. eks. i forretningen eller i huset, må låne uden skattefradrag for renten.

Jeg skal ikke opholde mig nærmere herved, men kun pege på, at det, hr. Ømann tilsigter, har man i hvert fald i skatte-teorien grebet an fra den anden ende på den måde, at man, som hr. Grünbaum også var inde på, principielt burde beskutte den løbende fordel, som det er at eje et værdifuldt indbo, en kostbar malerisamling, en lystbåd, en bil osv., ved at man ligesom ved parcelhusene tog en skat af visse procenter af en værdiansættelse af aktivet repræsenterende den årlige nytte. Men selv om det principielt kunne være tiltalende, er det jo administrativt afskrækkende i forhold til det provenu, man kunne forvente.

Som det vil forstås af mine helt principielle bemærkninger, kan jeg love en meget interesseret, men ikke alt for velvillig radikal deltagelse i udvalgsbehandlingen. Men jeg vil gerne til slut understrege, at det radikale venstre selvfølgelig positivt vil diskutere både udligning af skævheder og afvikling af støtte. Vi vil gerne betragte hr. Ømanns forslag som en udstrakt hånd om disse ting.

Sigsgaard: Det foreliggende lovforslag her har jo givet flere ordførere lejlighed til at gøre bemærkninger om skævheden mellem ejere på den ene side og lejere på den anden side, bl. a. var hr. Jens Fogeds bemærkninger stort set var et referat af det, de såkaldte vismænd er kommet frem til her for nylig. Hr. Jens Foged sagde, at lejerne har en fordel på, jeg tror, det var 1,5 milliard kr. på grund af huslejerestriktionerne, på grund af hvad hr. Jens Foged vist kaldte et kunstigt lavt huslejeniveau.

Denne betragtning, som hr. Jens Foged altså deler med de såkaldte vismænd, finder jeg noget mærkværdig. Hvis vi havde et såkaldt frit boligmarked, hvis ejerne altså kunne sætte lejen op alt, hvad den nu kunne bære, ville lejen jo blive virkelig høj i den situation, vi har i dag med stor